



## ANTERO KERKELÄ 70 V

Kemijärveläinen ansioitunut pystykorvamies Antero Kerkelä täytti 70 vuotta 18.12. 1998. Joulun henkeen viritetyillä syntymäpäivillä Anteroa kävivät onnittelemassa runsaslukuisten kyläläisten ja kotikaupungin edustajien lisäksi Pystykorvajärjestön, Lapin Kennelpiirin ja lappilaisten kennelseurojen edustajat.

Hän syntyi maalaistalon pojaksi Kemijärvellä. Kun isä sodan jälkeen ryhtyi kyläkauppiaksi Tapionniemellä, jatkoi Antero tilalla vuoteen 1970. Jälleen oli aika astua isänsä saappaisiin, nyt kyläkauppiaksi vuoteen 1980 saakka. Kun maaltapako harvensi asiakkaita ja liikekeskuksetkin houkuttelivat, oli syytä vaihtaa vielä kerran ammattia. Antero toimi Koillis-Suomen metsälautakunnassa vuoteen 1993 saakka työnjohtajana tie- ja ojitushankkeissa. Eläkeläis-Antero puuhastelee edelleen puukontton ohessa kotitilan metsissä.

Kiinnostus metsästykseen on jo aivan poikavuosien perua. Ensimmäisen oman koiran hän sai 15-vuotiaana, rodultaan maatiaispystykorva ja pyynti suuntautui metsälintuihin ja oraviin. Koiraa ei otettu aivan sattumalta, vaan se haettiin vihjeiden perusteella reilun sadan kilometrin päästä Rovaniemen Kivitaipaleesta.

Kaipuu puhtasrotuiseen Suomenpystykorvaan kyti kuitenkin kaiken aikaa. Ensimmäisen sellaisen, Hakan Jeren, hän hankki professori Einari Merikallion Hakakennelistä vuonna 1953. Valitettavasti tämä koira kuoli 3-vuotiaana penikkatautiin, mutta koira oli vastannut odotuksia. Sammumaton kipinä suomenpystykorvaan oli näin sytytetty. Omalla koirallaan, Viijulla, hän on osallistunut Haukku-otteluun Kokkolassa 1968 ollen siellä kolmas. Viijun ja Oman uroksen Peiron Turren poika KVA Lappi omistajana Pentti Sjöberg osallistui useita kertoja Haukku-otteluun. Yhdistelmästä tuli myös KVA Jakki.

Pystykorvajärjestön ja Kennelliiton jäsen hänestä tuli 1957. Linnunhaukkukokeiden palkintotuomariksi

hän valmistui 1960-luvun alussa, legenda Eino Takusen kurssittamana. Opetuksen havaintonäytteet antoi Seita Pörri, kuuluisan Söpön isä. Ylituomariksi hän päteväytyi 1964. Valtakunnallisen Haukku-otteen ylituomarina hän toimi Valkealassa 1974. Hirvenhaukkukokeiden palkintotuomari vuodesta 1986. Ulkomuototuomariksi hän päteväytyi vuoden 1978 aikana. Silloin tätä koulutusta pystykorvaisten osalta veti Juho Perttola. Lapin porokoirien rotuun otossa 1960-luvun lopulta lähtien Antero oli Juho Perttolan ja Olli Korhosen matkassa. Etsittiin rotutyypin sopivia koiria. Kun löytyi myös rotutyypiltään neliömäisempää, pitempikarvaisempaa ja häntäänsä ylhäällä kantavaa koiraa, muodostui tästä tyypistä myöhemmin Suomen Lapinkoira (1970-luku).

Antero sai seurata myös läheltä Matti Kuivilan ja Erkki Pihlajan ponnistuksia pohjanpystykorvan kannan koostamiseksi ja rotuun saattamiseksi. Virallinen kiinnostus puuttui aluksi, mutta se saatiin lopulta syyttämään.

Kun Kemijärveltä erämaisuus katosi, Anteron retket alkoivat suuntautua 1960-luvulla, nykyisen pystykorvapitäjän, Savukosken erämaihin. Metsästyksen merkitystä koiran taitojen esilletulolle ei pidä

vähöksyä. Kaventuvat metsästysmahdollisuudet muodostavat uhan pystykorvan taitojen kehittämiseksi ja niiden esille saamiselle, samoin rodun levinneisyydelle. Koetoiminta tulee todella osaksi eränkäyntiä. Näyttävät ja suuret kilpailut, jotka pääsevät otsikoihin, tulevat lisäämään kenneltoimintaa ja olemaan osana metsästyksen oikeutusta. Kilpailla ja harrastaa voi yli katovuosienkin.

Koiraa, joka vastaisi täysin ihannekuvaa niin rakenteeltaan kuin metsästysominaisuuksiltaan, ei Antero ole vielä omistanut. Sen etsiminen antaa kipinää tuleville kennelvuosille.

Anteroa voi kuvata hiljaiseksi ja myös vilkkaaksi mieheksi. Ristiriitaistako? Ei. Hänellä on malttia odottaa, että hätäisimmät ovat puhuneet ja näin hän saa oman vuoronsa. Näyttelyssä tuomarin on helppo antaa arvostelu rodun hyvistä edustajista. Inhimillisen, tosiasioihin perustuvan arvostelun antaminen heikommasta yksilöstä on vaikeampaa. Senkin Antero taitaa.

Päiviö Myllymäki

\* \* \* \* \*